

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De operibus solidæque devotionis exercitiis, quæ vel quotidie non
peraguntur, ves fusiore indigent explicatione, quomodo cum majori fructu
peragi possint

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Ad Lectorem.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54780)

damus tibi Domine, &c. Item orationem de singulis articulis Passionis ac Mortis Christi peto mihi lentè ac intelligibiliter, quàm diu compositionis esse iudicor, prælegi. Quia, ut sæpè in hoc *Vade mecum* inculcavi, multùm confido in precibus communibus Ecclesiæ, & per has in instanti mortis ultimò devotè persolutas vel auditas manifestum iterum omnibus volo facere, quòd in Romano-Catholica Ecclesia moriar. Pro solatio meo subin intermiscerè poterit gratulationis affectus, quòd Virgo Dei-para tantùm in primo Conceptionis momento immaculata fuerit, item tenerum erga s. sacra vulnera maximè cor JESU suspirium, repetitio septem verborum Christi in Cruce. Demum finis mei ultimi inculcatio, quòd ideo creatus, redemptus sim, & tot à Deo præ innum. eris aliis gratias in hoc illo statu acceperim, ut in æternùm Deum Triunum viderem & amarem.

Ad Lectorem.

HAbes hìc varia, ut & tibi pro te & pro variis, quibus in extrema lucta fors assistes, servire possint. Aliqui erunt docti, alii indocti, & minùs ad illa percipienda capaces. Aliqui moriuntur sine magnis, prout exterius salutem apparet, angustiis. Alii & quidem sæpè devotiores ac doctiores multis tentationibus circa fidem, peccata præterita, metu quasi in pusillanimitatem vergente, obruuntur. Aliqui

qui post Viaticum & Extremam Unctionem perceptam moriuntur statim, alii diutius supervivunt, & lentâ quasi rabe exeduntur. Aliqui præsentibus sibi manent usque ad extremum spiritum, alii somno vel lethargo oppressi vix in virtutum actus prorumpere possunt. Prout subjectum est dispositum, sic applicanda sunt remedia. Interim sive tibi hoc C. septimo in septem §. §. divisa, quæ remotiori ad mortem præparationi serviunt, & allata hoc §. ultimo, quæ proximis ad mortem benè obeundam disponunt, placeant, sive alia præplaceant, mea non interest. Hoc solum tibi & mihi inculco, ut &, dum sani sumus aut ægri citra mortis periculum, & dum periculosè ægotamus, tam remota quàm proxima ad mortem feliciter obeundam præparatio tanquam solidissimæ devotionis exercitium nobis maximè cordi sit. Ars artium utique est, à qua tota felix vel infelix pendet æternitas. Et hæc est ipsissima ars benè moriendi. Nulla autem vel minima ars sine prævio exercitio addiscitur. Superi boni! an non sanguineis deplorandum est lachrymis? si sæcularis Catholicus, Sacerdos, religiosus illam artem artium exercitiis per multos annos præudentibus non conetur addiscere. Dum in teatro personam acturus es Regis imò & rustici, diu multumque ab ante te exerces. Ut ergo personam benè agas morientis in teatro lecti mortualis, ubi spectaculum fies Deo, Angelis & hominibus, in ea non tantùm dum æger, sed & dum sanus es, diu multumque ab ante & sedulo te exerces. Eveniet

&

& inde hoc tibi commodum, ut in agone te circa hoc aut illud non inquietet aut cruciet conscientia. Infirmi tumus homines, & etiam justus, hoc est in gratia Dei constitutus, cadit non tantum de die septies in semi, si non plenè deliberata venialia peccata sive ob præcipitantiam in lingua contra caritatem, veritatem, mansuetudinem, sive ob oscitantiam, tepiditatem, distractiones in divino cultu ac præcibus, sive ob neglectum officii, regularum, rerum spirituum aliorum, aut reverentiæ superioribus, vigilantia inferioribus, æquitatis & impartialitatis æqualibus debitæ, sive etiam ob nimiam erga carnem propriam & eos, qui inordinatè amantur, indulgentiam. His aliisque modis inquam non tantum justus actu cadit de die septies, sed & manet plerumque nidus aliquis in corde nostro, in quo tam putrida pariuntur ova. Hoc est passio hæc illa iræ, impatientia, invidia nondum domita, vel etiam nimius respectus humanus, stultulus aliquis in cerebello sive nimia sui ipsius æstimatio, amor inordinatus erga consanguineos, compatriotas, amor proprius, crititium proprium his illis talentis, officiis suffultum adhuc dominatur. Et ex hac scaturigine profluunt quotidiana illa peccata ac imperfectiones, in quas cadimus. Singulis septimanis etiam religiosi semel bis ter confitentur easdem imperfectiones, & in easdem quoque relabuntur. Contenti sunt aliqui, quod à peccatis saltem mortalibus se sperent esse liberos. Nemo tamen mori vellet hæc illave passione adhuc implicitus. Quia & in octiduanis per annum

exercitiis & aliàs pulsat ad ostium cordis Spiritus sanctus, ut tandem hoc illud erga creaturas quas-
cum que demum vinculum rumpamus, & cor à
nobismetipsis & cæteris creaturis omnibus va-
cuum demus Deo. Nec quoad sensuales affectus
simus ampliùs rebelles lumini. Jam ut capias ami-
ce Lector, quòd tibi, de quo supra memini, com-
modum ex quotidiana ad mortem præparatione
eveniat, ut in agone scilicet nullatenus inquie-
teris, adverte, quòd nullum ad hanc tibi felici-
tatem comparandam facilius & aptius medium
sit, quàm si & exercitiis annuis peractis & sæpiùs
per annum v. g. mense quolibet diem impendas
solidæ ad mortem præparationi. In qua unicè
discutias, à quo inordinato affectu, à quo vin-
culo liber in morte optares esse. Non fallit Dei
verbum: *O mors bonum est iudicium t. um.* Hoc
experientiã optimã rerum omnium Magistrã di-
dicerunt viri multi præclari, qui ita sæpiùs ad
mortem se præparantes omni se paulatim inor-
dinato exuerunt affectu, & cordis omninò va-
cui possessionem dedere Deo. Hoc in agone
cum summo exultantis animi gaudio quidam
mihi tunc adhuc juveni benè notus elevatis in
cælum manibus & oculis contestans exclamabat:
O quantum est in morte solatium à tanto
tempore à tot annis Deo servivisse soli.
Cui sit honor & gloria in sæcula
sæculorum. Amen.

F I N I S.